

DÖVAS

församlingsblad

4 / 2016

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Päivi Liiti
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: paivi.liiti@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Hela landet / Kyrkostyrelsen:

Riitta Kuusi
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3006353
e-postadress: riitta.kuusi@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

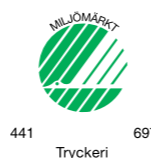
De Dövas mission:

Inkeri Vyyryläinen
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377
e-post: inkeri.vyyrylainen@kuurojenlahetys.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 37
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Olof Ahlskog, Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
15.3.

Gud är alltid med oss

*En gång lade du jordens grund,
och himlen är ett verk av din hand.
De skall förgås, men du består,
de är plagg som slits ut,
du byter ut dem som kläder
och de är borta.
Men du är densamme,
dina år har inget slut.
Dina tjänares barn skall bo här
och deras barn leva trygga hos dig.
Ps. 102:26-29*

Trygghet hör till våra grundbehov. Att känna trygghet, att veta att det finns något fast, något som inte ändrar hela tiden hjälper oss att må bra. Det finns någon där för oss, någon som skyddar oss, som vakar över oss. Någon som vill oss bara väl.

Då vi var små var denna någon vår mamma. Hon var alltid där då vi behövde henne. Hon tröstade oss, hon gav oss mat och plåstrade om våra uppskrapade knän. Då vi blev lite äldre fanns inte mamma där mera. Hon fanns där i barndomshemmet, men inte längre riktigt nära oss. Nu måste vi börja klara oss själva, en del av oss kanske alldeles för tidigt. Men inte heller nu som vuxna är vi ensamma. En del har sina föräldrar vid liv, andra inte, men ändå är vi inte helt ensamma. Gud är alltid med oss. Gud skyddar oss, till Gud får vi vända oss i bön med våra bekymmer och glädjeämnen.

Vi förändras, världen förändras. Tiden och åren går, men Gud är alltid den samma. Hans omsorg och kärlek för oss människor tar inte slut. Han bekämpar än idag de onda makterna. Varje jul påminns vi om hur Gud lät sin son födas till jorden som en liten baby. Gud kom till jorden för att tala om fred och kärlek. Samma budskap gäller ännu 2000 år senare. Inte nu heller är det fred, men också nu är Jesus en fredens och kärlekens budbärare. Också nu kan vi lita på Guds beskydd i det nya året som snart börjar.

Vi ber:

*Gud, du är vår Far
och du bryr dig om oss.
Vi får vila i din famn.
Snart börjar ett nytt år.
Nu kommer vi till dig
med allt som vi har varit med om.
Vi lägger det i dina händer.
Tack för allt det goda som du ger.
Ta hand om allt som känns tungt och svårt.
Din hand är trygg att hålla
och du finns alltid hos oss.
Vi tackar dig,
för Jesu Kristi skull.*

Maria, dövprästen

Vad betyder familjen för dig?

Oscar Lönnholm är pappa till två barn, Adam och Lotta. Att varje dag få vara tillsammans med dem är något som han verkligen uppskattar. Ute i naturen trivs familjen Lönnholm allra bäst.

familj

Var bor du och din familj?

–Jag och min fru, Johanna och våra barn, Adam 5 år och Lotta 2 år bor i ett hus i liten by i Hankasalmi. Stora staden Jyväskylä ligger 50 km härifrån. Min frus föräldrar bor granne med vårt hus. Omkring husen är det mycket skog. Därför är vi mer aktivt ute med våra barn i naturen. Hemma brukar vi mest göra mycket kring naturen. Vi lämnar också våra barn till aktivitet i gymnastikklubb i vår by.

Namn: Oscar Lönnholm

Bor i: Hankasalmi

Favoritfärg: Grön

Favorithobby: Att promenera i naturen

Favoritsport: Hmm... förr var jag intresserad av orientering men idag har jag inte tid.

Vad brukar ni göra ute tillsammans med barnen?

–Ute brukar vi förverkliga olika idéer för att göra något kul med våra barn i naturen. Där ute kan våra barn pyssla något eller bygga en koja av material från naturen. Det kan man helst göra i naturen. Själv älskar jag naturen för att kunna lära våra barn om naturen.

Hela familjen på vinterutflykt i skogen.

Brukar ni gå i kyrkan?

–Det finns en kyrka i byn Hankasalmi. Vi tittar på program som passar bra till våra barn och så beställer vi teckenspråkstolk till kyrkan. Här i byn finns ingen teckenspråkig miljö och gudstjänst på teckenspråk finns bara i Jyväskylä. Ibland ordnas teckenspråkig gudstjänst i Jyväskylä. Vi åker ibland tillsammans till

Barnen Lotta och Adam åker leksaksbil.

Familjen Lönnholm i somrigt landskap.

Jyväskylä för att lyssna på gudstjänst och ha gemenskap med andra teckenspråkiga.

Berättar ni om kristendomen för barnen?

–Hemma har vi använt kristen uppfostran till våra barn så att de ska få lära sig att göra rätt. Om kvällarna brukar jag teckna till min son Adam då han lagt sig i sängen för att sova. Då berättar jag för honom om Gud, Jesus och andra personer i Barnens bibel. Men min dotter är ännu för liten för det.

Vad har du för tankar inför julen?

–Hihi... Vi vuxna och barn tänker annorlunda. Barn längtar bara efter julklappar men vi tänker och längtar efter att fira jul tillsammans. Julen handlar egentligen om Jesu födelse. Vi firar jul tillsammans med glädje.

Hur firar ni jul?

–Vi brukar turas om att ordna julen. Ifjol ordnade jag i mitt hem men i år är det mina föräldrars tur. Det betyder att vi ska åka till Sibbo. Efter juldagen är vi lediga, gör inget särskilt, förutom att vi går på gudstjänst och tänder ljus på gravgården.

Vad betyder familjen för dig?

–Förr reste jag mycket bort ifrån min familj på grund av mitt jobb. Sen började jag stanna mer hemma i Hankasalmi. Jag hade tid att vara tillsammans med familjen. Då förstod jag vad det betyder att vara en familj. Jag själv är en pappa. En familj behöver ha en pappa att ha gemenskap med. Det känns inte bra att vara en familj utan pappa. De behöver mig som pappa, som varje dag kan vara med sina barn. Det är värdefullt. Familjen behöver ha kärlek.

Till läsarna vill jag med önska God jul och gott nytt år 2017!

Text: Janne Kankkonen

Foto: Ur Oscars album

Dövprästen hälsar

Hej på er!

Året börjar närma sig sitt slut! Vi börjar blicka in mot det nya året. Slutet på året har varit ganska dystert, med många svåra konflikter. Vi får ändå alltid tro på att Gud bara vill det bästa och alltid är med oss. Vi får hoppas på något nytt och bättre till det kommande året.

Också inom kyrkans verksamhet för döva finns det något nytt att vänta på. Efter många önskemål och en lång väntan kan jag äntligen meddela att det kommer att bli ett teckenspråkigt familjeläger under år 2017. Lägret ordnas 20–22.10. på Nilsasgården i Sibbo. Under lägret, och förhoppningsvis också efter det, får vi tillsammans diskutera vad det innebär att vara kristen. Verksamheten kallas för Alpha-kurs och handlar om att umgås, äta något gott och sedan diskutera tillsammans om tro och vardagsliv.

Resten av året kommer att vara som det brukar: Gudstjänster, församlingskvällar och förhoppningsvis hembesök! Jag hälsar mycket gärna på er. Ta modigt kontakt via sms, epost eller Skype!

Jag hoppas att alla läsare kan fira en fridfull jul med alla dem ni tycker allra bäst om. Ät gott, drick varmt och bygg gärna också en snölykta att lysa upp midvintermörkret!

God jul och välsignat, gott nytt år 2017!

Maria

Intervju med biskop Erik

En snöig onsdag i november hade jag äran att få besöka och intervju biskop emeritus Erik Vikström hemma i hans och frun Kerstins lägenhet i Borgå centrum. Vi satt ner i vardagsrummet och diskuterade bl.a. skillnaden mellan präst och biskop, dövskolan i Tanzania och julförberedelser.

Vilken är skillnaden mellan präst och biskop?

–Kort sagt: Biskopen är en präst som [präst]viger andra präster. Biskopen är en herde, en ledare, för prästerna och sitt stift.

Finns det någon skillnad mellan biskop och ärkebiskop?

–Det är viktigt att minnas att ärkebiskopen inte är förman för de andra biskoparna, varje biskop är självständig. Ärkebiskopen är ändå ordförande vid biskopsmötet, Kyrkomötet och vid biskoparnas egna möten. Ärkebiskopen har uppgifter på rikskyrkans plan, men eftersom varje biskop behöver ha en församling, så är ärkebiskopen biskop för några församlingar i Åbo.

Så finns det en fältbiskop, eller hur?

–Ja, men det är snarare en titel, han är ingen egentlig biskop. I andra länder kallas han fältprost.

Har du under din tid som biskop haft prästerliga uppgifter?

–Nej, bara förrättningar inom den egna familjen. Tiden räcker inte till. Men nu som pensionär tar jag gärna emot sådana om det kommer önskemål.

Du var biskop under en lång tid (åren 1983–2006). Vilka var de största händelserna du minns från din tid?

–Den första vigningen av kvinnliga präster år 1988 var en milstolpe. En annan var Borgåöverenskommelsen från år 1992, som är ett kyrkligt samarbete mellan de anglikanska kyrkorna i Storbritannien och Irland samt de lutherska kyrkorna i de nordiska länderna och Baltikum. Ja, så finns det några församlingsdelningar som var betydelsefulla. Om inte församlingarna i Karis, Sjundeå, Ekenäs och Pojo brutit sig loss till helsvenska församlingar, hade de förr eller senare blivit delar av finska stift.

Har det varit svårt att som pensionerad biskop hålla dig borta från biskopens uppgifter?

–Nej, det har det inte varit. Pensionerade biskopar är mycket måna om att inte blanda sig i nya biskopars uppgifter. För min del var det också av en annan orsak lätt att hålla sig borta: Efter pensioneringen åkte jag och Kerstin till missionsfälten i Tanzania och var där mellan åren 2007–2011, till samma platser där vi

Biskop emeritus Erik Vikström.

Erik och Kerstin bodde i det här huset med sin familj då han var biskop. Biskop Björn Vikström med fru Maria bor där nu.

var missionärer på 1970-talet. Jag var lärare vid prästutbildningen, både då och nu.

Har du besökt dövskolan i Tanzania?

–Ja, det har jag. Bland annat har jag träffat familjen Peltola då jag varit där.

Känner du personligen någon döv?

–Kerstins kusins syster är döv. Familjen bor i Sverige.

Har du under din tid som biskop varit i kontakt med döva?

–Inte på annat sätt än genom tolkade gudstjänster.

Har du några särskilda jultraditioner?

–Min fru Kerstin är duktig på jultraditioner. Fram för allt då vi ännu bodde i biskopsgården följde julpyntandet en viss ordningsföljd. Vid första advent tände vi ljusen i adventsljusstaken. Därefter satte vi upp symbolerna Tro, hopp och kärlek från Jakobstad, Nykarlebystjärnan, Lappfjärdskorset och Karlebylyktan. I biskopsgården fanns det ju många fönster att hänga prydnader i. Julgranen är från Pellinge.

På annandag jul kommer storfamiljen på besök. Ja, det gör de fortfarande. Vi ryms fastän vi är många. Julbönen kl 17 är en fast punkt som fortfarande är lika viktig som under biskopstiden.

Vad är det viktigaste med julen?

–Julen är en gemenskapens fest. En fest där man får minnas och gå bakåt. Varje människas steg är olika och personliga. Under julen frågar vi oss: Vem är jag? Var kommer jag ifrån? Vart är jag på väg? Under julen kan vi stanna upp och helna.

Din hälsning till läsarna:

En kristen får alltid säga att det är bra som det är.

Text & foto: Maria Lindberg

BISKOP=(grek.) episkopos=tillsynsman

I Nya testamentet talas det om biskopar, men man vet inte riktigt vad de hade för uppgift i församlingen. Under 300-talet var biskopens och prästens arbete ganska lika, men biskopen stod ändå över prästen. På samma sätt fortsatte det under medeltiden. På 1500-talet fick biskopen högre status inom den svenska kyrkan. Då bestämdes att det är biskopen som ska viga präster.

Källa: <https://sv.wikipedia.org/wiki/Biskop>

Julgranen – en glimt av paradiset

Har du någon gång funderat över varför vi har julgran? Oftast tänker vi kring själva skaffandet av gran: Hur vi hämtar den från skogen eller köper den från torget. Eller bär ner plastgranen från vinden, ifall vi tröttnat på att sopa bort granbarr ännu i mars. Men varför har vi julgran?

Traditionen att ha julgran kommer ursprungligen från Tyskland. Redan i början av 1600-talet hade man något som kallades Paradisspel och som uppfördes till minnet av Adams och Evas namnsdagar, vilka inföll 23 och 24 december. I Skapelseberättelsen i 1 Moseboken, där Adam och Eva lever i Edens lustgård, nämns Livets träd. Därför hade man i Paradisspelet ett träd, paradisträdet, som pryddes med äpplen.

Maria Lindbergs julgran, årsmodell 2012.

Det var just Paradisträdet ur skådespelet som senare blev vår julgran. De kulor vi pryder granen med motsvarar de äpplen som i tiderna hängdes i trädet. Ljusen vi fäster i grenarna symboliserar Guds ljus i mörkret och stjärnan i toppen föreställer Betlehemsstjärnan.

Traditionen att ha julgran kom under 1700-talet till Sverige med familjer som tillhörde de högre stånden, de som var rika och fina. Traditionen spred sig till vanligt folk via föreningar, prästgårdar och skolor. Granen har inte alltid stått på golvet såsom den idag oftast gör. Var stugorna små och låga med trångt om utrymme hängdes granen i taket och eller fick stå på ett bord.

Kanske också du hör till dem som gärna vill visa upp hur fin din gran i år igen är. Gör det gärna! Det är ett sätt att visa hur du firar jul och med biskop Martin Modéus ord: ”dela med oss av våra symboler för paradiset”.

Text & foto: Maria Lindberg

Källor: Modeus, Martin. Tradition och liv. Verbum. Stockholm 2000.

Fridfull jul!

önskar redaktionen

Maria
Janne
Olof
Rolf
Hannele

Intervju med Päivi Liiti

Namn: Päivi Liiti
Födelsestad: Torneå.
Tjänst: dövpräst i Uleåborgs dövdistrikt
Favoritårstid: Höst.
Favoritbibelcitat: Allt har sin tid. (ur Pred. 3)
”Tiderna ändrar, att gå vidare är ett kall”.

Berätta lite om dig själv och din bakgrund.

–Jag är hemma från Torneå. Jag studerade teologi på Joensuu universitet. Där var gruppstorleken lämplig och stämningen god.

Före jag började som dövpräst har jag jobbat sammanlagt tre år i församling, därtill några år med annat och studerat lite annat än teologi.

Varför sökte dövprästtjänsten?

–Det var förra dövprästen Leila Ikonen som kallade mig att söka tjänsten.

Du jobbar sedan 1.8.2016 som dövpräst i Uleåborgs dövdistrikt. Hur har du kommit igång?

–Tiden som dövpräst har börjat bra. Jag trivs bra och försöker teckna så mycket som möjligt själv. Jag får hjälp med att översätta bl.a. predikningar och kommer nu på julgudstjänsterna att teckna predikan själv. Jag får också det stöd jag behöver från tidigare dövprästen Leila.

Hur ofta firar du mässa i Uleåborg?

–Jag håller två mässor i månaden. Båda två samma dag; först i församlingshemmet och sedan på ett servicehem. Nu kring julen kommer jag att ha 7-8 mässor samt andakter och julfester.

Går du några teckenspråkskurser?

–Jag går inte på kurser, utan får privatundervisning i teckenspråket. Min lärare är CODA så hon lär mig både om språket och kulturen.

Hur ser du på framtiden?

–Jag hoppas att man gör allt för att bevara teckenspråket, att det inte det försvinner. Att man ser språket som ett självändamål, inte som ett problem.

Jag önskar också att den teckenspråkiga gemenskapen inom kyrkan bevaras. Just nu uppehålls den genom läger och andakter.

Har du några jultraditioner?

–Jag förbereder inte mycket julen. Om inte jag eller min man, som också är präst, jobbar på julen känns inte julen som en riktig jul.

Jobbar du under julen i år också?

–Ja, jag har julkyrka för döva på juldagen.

Din hälsning till läsarna

–Om, eller när, vi ses någonstans, kom då frimodigt och säg ”Hej!” Det skulle vara trevligt att träffa finlandssvenska döva. God jul till er alla!

Text: Maria Lindberg

Foto: Ur Päivis album

Fyra ljus att tända

Advent är en tid att stilla oss inför julen. Vi kan göra det genom att tända ljus och tänka kort på vad varje advent söndag handlar om. Vi gör det nu genom en slags tankelek. För varje ljus förflyttar vi oss bakåt i tiden.

1:a advent Din konung kommer i ödmjukhet

Vi tänder det första adventsljuset och förflyttar oss i tankarna till Israel. Vi ser hur Jesus rider in i Jerusalem. Folket som står vid vägkanten ropar: "Hosianna! Rädda oss!" Folket väntar en mäktig kung, men ser en ödmjuk man som rider på en åsna. Vi påminns om att Gud inte är långt ifrån oss. Gud kommer till oss för att kunna frälsa oss och befria oss från ondskans och dödens makt.

2:a advent Din konung kommer i härlighet

Vi tänder två ljus. I våra tankar ser vi ett tomt rum. Jesus har inte ännu kommit. Men vi vet att vi väntar på en mäktig, men samtidigt mild frälsare. Vi vet inte när Jesus kommer tillbaka, men vi skall ändå tålmodigt vänta på honom. Löftet om att Jesus kommer med räddning, hjälper oss att orka och fyller oss med glädje och hopp.

3:e advent Bered väg för konungen

Vi tänder tre ljus. Vi förflyttar oss igen i tankarna till Bibelns tid. Den här gången möter vi ändå inte Jesus. Vi möter Johannes Döparen. En man som går klädd i kamelskinn, lever i öknen och äter honung och gräshoppor. Han är lite udda person, men han har en viktig uppgift. Han berättar för oss att Jesus kommer och uppmanar oss till ångra de fel vi gjort och ändra oss till det bättre. Vi får bekänna vår synd och lita på att frälsningen i Jesus Kristus.

4:e advent Herrens födelse är nära

Nu har vi tändt alla fyra ljus. I tankarna möter vi jungfru Maria. Hon väntar barn. Maria har ödmjukt tagit emot uppdraget av Gud. Både hon och vi väntar på Jesu födelse. Samtidigt börjar det sista skedet av förberedelsen inför julen. Vi bör i vårt inre vara redo att ta emot det stora budskapet om att Jesus kommer med bud om fred och kärlek.

Text & foto: Maria Lindberg

Utfärd till gravgården

Borgå Nejdens Döva ordnade lördagen den 10 september en vandring på Borgå begravningsplats.

Ute var det fint och varmt. Tolv personer var med. Vi tittade på dem som arbetade för döva t.ex. J.L. Runeberg, Ossian Wichmann, Biskop Alopaeus, C. O. Malmns föräldrar. Vi mindes döva i graven och hade ett öppet minne av döva utomhus och tände ljus vid varje grav. Borgå Nejdens Döva bjöd också på kaffe med dopp. Vi gick omkring på utfärd i fyra timmar. Alla närvarande var nöjda och njöt på utfärden.

Text: Gunnel Storsjö & Håkan Westerholm

Foto: Håkan Westerholm

Vid Ossian Wichmanns grav. Wichmann levde 1864–1918 och var bl.a. föreståndare för dövskolan i Borgå. Hans grav var först enkel och anspråkslös, men forna elever samlade in pengar till en gravvård som avtäcktes 1928.

Avlidna

Kurt Kaarlo Bäsken
f. 31.12. 1952 Sundom
d. 13.5. 2016 Vasa

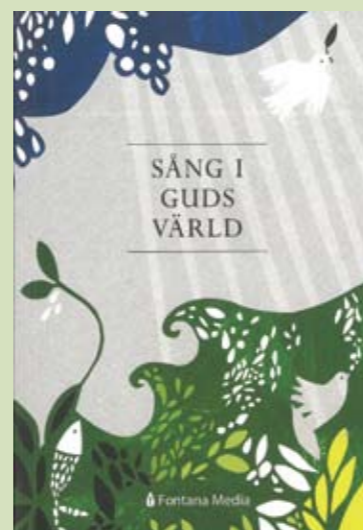
Kerttu Anneli Järviluoma
f. 25.3. 1941 Lappo
d. 23.6. 2016 Ylistaro

Psalmer med stödtecken

Det har utkommit ett tillägg till psalmboken. Det heter "Sång i Guds värld" och består av 147 psalmer/sånger. Nytt för detta psalmbokstillägg är att psalmtexterna inte endast är på svenska, utan en del av den har också versioner på främmande språk (finska, engelska, hebreiska, arabiska m.fl). Därtill kan 18 stycken psalmer också sjungas med stödtecken. Psalmerna med teckenstöd har valts ut av en arbetsgrupp bestående av både en döv och hörande. Tecknen i boken är ritade av Hannele Rabb. Det är första gången psalmboken har stödtecken i sig, men redan år 2007 gav förlaget Lärum ut en psalmbok med stödtecken, Sjung Guds lov.

Text: Maria Lindberg

Händelsekalender

- 17.12. kl. 11 Julgudstjänst på finl.sv. teckenspråk i Karis kyrka
- 19.12. kl. 18 Julfest med andakt i Borgå. Café Ankaret (Runebergsgatan 24)
- 20.12. kl. 18 Julgudstjänst på finl.sv. teckenspråk i Församlingscentrets kapell, Jakobstad
- 21.12. kl. 18 Julgudstjänst på finl.sv. teckenspråk i Trefaldighetskyrkans krypta, Vasa
- 25.12. kl. 15 Teckenspråkig julkyrka i Alberga kyrka (Grindbergsgatan 2)

**Maria Lindbergs arbetstider
som dövpräst (KSCA) och som
församlingspastor i Borgå**

2-15.1. KCSA

16-22.1. Borgå

23-29.1. Semester

30.1-5.2. Borgå

6-19.2. KCSA

20.2-5.3. Borgå

Kontakta dövprästen via Skype!

Öppen på torsdagar kl 15-17.

Adress: maria.lindberg22

Också andra tider vid behov möjliga!

Information om gudstjänster
och annat program finns också
på text-tv s. 797 8/8
(och 558 på finska).

Kuurojen Lähetys -De Dövas Mission
Årsfest och årsmöte 25-26.3. i Kuopio
Mera info: www.kuurojenlahetys.fi

Dövundervisning i 170 år

Yrkeshögskolan Humaks Livs-projekt ordnade den 1 oktober ett seminarium i Ljusa huset i Helsingfors med anledning av att vi i Finland haft dövundervisning i 170 år.

För arrangemangen ansvarade Janne Kankkonen och Outi Ahonen. I samband med seminariet presenterades projektet Lev i vårt språk (Livs) som är ett utbildnings- och forskningsprojekt, som försöker rädda det finlandssvenska teckenspråket. Teemu Lipasti-Sjöroos bildshow visade ett plock av bilder från dövskolan i Borgå. Päivi Rainós föredrag Vad hände år 1846? gick tillbaka till den tid då dövskolan i Borgå grundades av Carl Oscar Malm, som själv döv, grundade dövskolan när han var 20 år. Tufft. Birgitta Wallvik berättade om dövskolan i Jakobstad som grundades år 1861 och stängdes år 1932. Under den s.k. oralismen, när döva barn skulle lära sig tala i skolan, var dövskolan i Borgå en talskola men skolan i Jakobstad en skrift- och teckenskola. När den stängdes var det endast talundervisning som gällde.

Före seminariet och under kaffepausen fick del-

tagarna titta på bilder från konfirmationer olika år i dövskolan i Borgå. Många kände igen sig på bilderna och utställningen uppskattades verkligen. Den ordnades av Finlandssvenska teckenspråkiga.

Efter kaffet var ordet fritt och en av de roligaste punkterna på programmet – en paneldiskussion. Deltagarna i panelen berättade skolminnen och svarade på frågor om sin skoltid. Skolminnena lockade till många skratt.

Seminariet var på alla sätt lyckat med både svenska och finska deltagare och en trevlig atmosfär. Finlandssvenska teckenspråkiga fortsatte firandet av 170-årsjubileet genom att ha det som tema på den svenska teckenspråksdagen på Kiiala gård den 12.11.

Text: Birgitta Wallvik

Foto: Rolf Westerlund

Glada ansikten på seminariet på Ljusa huset i Helsingfors.

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Vem sa vad i Bibeln? Dra streck mellan citat och person!

1. "Men nu har jag fött honom en son på hans ålderdom."	A. Herren Gud
2. "Kärleken är tålmodig och god. Kärleken är inte stridslysten [...]"	B. Goliat
3. "Mitt rike hör inte till denna världen."	C. Marta
4. "Rösten är Jakobs, men händerna är Esaus."	D. Isak
5. "Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt?"	E. Paulus
6. "Tror du jag är en hund, eftersom du kommer mot mig med käppar?"	F. Sara
7. "[...] jord är du och jord ska du åter bli."	G. Jesus
8. "Filisteerna tar dig, Simson!"	H. Abraham
9. "Du är ju en vacker kvinna. när egyptierna ser dig och förstår att du är min hustru dödar de mig och låter dig leva."	I. Delila

Rätt svar: 1E, 2E, 3G, 4D, 5C, 6B, 7A, 8I, 9H

INTRESSANT I KYRKAN

Under året presenterar vi olika objekt som vi stöter på i kyrkor och kapell, eller utanför.

Metalljulgran

Foto: Maria Lindberg

Den ger en fin skugga på golvet, den här julgranen som inte barrar. Ljushållargranen verkar vara gjord så att stammen är ett knippe tunna metallstänger, och grenarna bildats av att stängerna har böjts ut åt olika håll. Julgranen finns i Domkyrkan i Berlin. Kyrkan blev klar 1905 men bombades under andra världskriget. Först 1993 öppnade man kyrkan igen.

Lammskulptur

Foto: Maria Lindberg

Vi är lite osäkra på i vilken kyrka fotot är taget. Men lammskulpturen finns i någon av kyrkorna i Uppsala. Skulpturen är en typisk "Agnus dei" (Guds lamm), en urkristen symbol för Frälsaren. Då avbildar man lammet med en korsgloria (den runda skivan på huvudet) och med en segerfana på en stång som lammet håller mellan sina framben.